

بررسی تاثیر متغیرهای آموزشی - ترویجی بر اثربخشی اجتماعی راهبرد توسعه مشارکتی فناوری از دید کشاورزان استان اصفهان

فاطمه عباسی^۱ حشمت اله سعیدی^۲

^۱ دانشجوی دکتری ترویج و آموزش، دانشکده کشاورزی، دانشگاه بوعلی سینا^۲ دانشیار گروه ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه بوعلی سینا

در حال حاضر، تامین غذای سالم و کافی جمعیت کشورها، مهم ترین دغدغه دولت ها به شمار می رود. از طرف دیگر، جمعیت جهان در حال افزایش است. بر طبق برآورد فائو، جمعیت در سال ۲۰۵۰ به ۹.۴ بیلیون خواهد رسید. در این راستا، برای استفاده بهینه و پایدار از اراضی کشاورزی و افزایش تولیدات، برنامه ریزی ها و استراتژی های مدیریتی مورد نیاز است. در این راستا، رهیافت توسعه مشارکتی فناوری به تسهیل انتقال یافته ها کمک می کند. هدف این تحقیق، بررسی عوامل آموزشی - ترویجی موثر بر اثربخشی اجتماعی رهیافت توسعه مشارکتی فناوری در بین کشاورز تحت پوشش استان اصفهان در طی سال های ۱۳۸۵-۱۳۹۲ می باشد. روش نمونه گیری طبقه ای تصادفی با انتساب حجم جامعه بوده که ۱۱۳ نفر کشاورز تعیین گردیدند و در نهایت ۱۰۳ پرسشنامه تحلیل شد. نتایج نشان داد که عضویت در نهادهای اجتماعی بر اثربخشی اجتماعی تاثیر گذار، اما کلاس های آموزشی - ترویجی بی تاثیر بوده است. همچنین روش های آموزشی و محتوی آموزشی بکاربرده شده در راهبرد رابطه مثبت و معنی داری با اثربخشی اجتماعی راهبرد دارند و توانستند ۵۸٪ از کل واریانس اثربخشی اجتماعی را تبیین نمایند.

واژه های کلیدی: اثربخشی اجتماعی، توسعه مشارکتی فناوری، متغیر آموزشی و ترویجی.